

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, η οποία κοινοποιήθηκε στην Ιρλανδία με το έγγραφο C(2010) 4751 της 13ης Ιουλίου 2010 και στον προσφεύγοντα στις 16 Ιουλίου 2010, περί απορρίψεως των αιτήσεως αυξήσεως της χωρητικότητας σχετικά με τη νέα πελαγική τράτα που θα αντικαταστήσει το MFV Brendelen, και εκδόθηκε προς αντικατάσταση, ως προς την αίτηση αυτή, της αποφάσεως 2003/245 της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2003, για τις αιτήσεις που λήφθηκαν από την Επιτροπή για την αύξηση των στόχων των ΠΠΠ IV, προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι βελτιώσεις στον τομέα της ασφάλειας, της θαλάσσιας ναυσιπλοΐας, της υγιεινής, της ποιότητας των προϊόντων και των συνθηκών εργασίας για σκάφη ολικού μήκους άνω των 12 μέτρων (ΕΕ 2003, L 90, σ. 48), η οποία ακυρώθηκε ως προς τον προσφεύγοντα με την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιουνίου 2006, T-218/03 έως T-240/03, Boyle κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2006, σ. II-1699, και

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή, ο προσφεύγων ζητεί, σύμφωνα με το άρθρο 263 ΣΛΕΕ, την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής η οποία κοινοποιήθηκε στην Ιρλανδία με το έγγραφο C(2010) 4751 της 13ης Ιουλίου 2010 και στον προσφεύγοντα στις 16 Ιουλίου 2010, περί απορρίψεως των αιτήσεων αυξήσεως της χωρητικότητας σχετικά με τη νέα πελαγική τράτα που θα αντικαταστήσει το MFV Brendelen, και εκδόθηκε προς αντικατάσταση, ως προς την αίτηση αυτή, της αποφάσεως 2003/245 της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2003, για τις αιτήσεις που λήφθηκαν από την Επιτροπή για την αύξηση των στόχων των ΠΠΠ IV, προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι βελτιώσεις στον τομέα της ασφάλειας, της θαλάσσιας ναυσιπλοΐας, της υγιεινής, της ποιότητας των προϊόντων και των συνθηκών εργασίας για σκάφη ολικού μήκους άνω των 12 μέτρων (ΕΕ 2003, L 90, σ. 48), η οποία ακυρώθηκε ως προς τον προσφεύγοντα με την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου που εκδόθηκε στις 13 Ιουνίου 2006 στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις T-218/03 έως T-240/03, Boyle κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 2006, σ. II-1699).

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τους ακόλουθους λόγους ακυρώσεως:

Πρώτον, η προσβαλλόμενη απόφαση στερείται νομικής βάσεως. Το άρθρο 4, παράγραφος 2, της απόφασης 97/413/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1997, σχετικά με τους στόχους και τους λεπτομερείς κανόνες για την αναδιάρθρωση, για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 1997 έως 31 Δεκεμβρίου 2001, του τομέα της κοινοτικής αλιείας με σκοπό την επίτευξη μιας διαρκούς ισορροπίας μεταξύ των πόρων και της εκμετάλλευσής τους (ΕΚ 1997 L 175, σ. 27), εξακολουθεί να αποτελεί την ορθή νομική βάση για την προσβαλλόμενη απόφαση και, ως εκ τούτου, δεν υφίστατο νομική βάση ώστε η Επιτροπή να εκδώσει την προσβαλλόμενη απόφαση ως απόφαση ad hoc.

Δεύτερον, η Επιτροπή παρέβη ουσιώδη τύπο της διαδικασίας. Ο προσφεύγων προβάλλει ότι, κατά την απόφαση 97/413/ΕΚ του

Συμβουλίου, η προσβαλλόμενη απόφαση θα έπρεπε να εκδοθεί με τη διαδικασία της Επιτροπής Διαχειρίσεως και ότι η εκ μέρους της Επιτροπής έκδοση αποφάσεως ad hoc συνιστά παράβαση ουσιώδους τύπου.

Τρίτον, η εκ μέρους της Επιτροπής εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 2, της 97/413/ΕΚ συνιστά υπέρβαση εξουσίας, διότι η Επιτροπή στηρίχθηκε σε μη πρόσφορα κριτήρια και δεν έλαβε υπόψη της τον ορισμό του όρου «αλιευτική προσπάθεια» σύμφωνα με την απόφαση 97/413/ΕΚ και την κοινοτική αλιευτική νομοθεσία που ίσχυε τον Δεκέμβριο του 2001, όταν ο προσφεύγων υπέβαλε την αίτηση περί αυξήσεως της χωρητικότητας.

Επιπλέον, η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει πολλαπλώς πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά την εξέταση της αιτήσεως του προσφεύγοντος περί αυξήσεως της χωρητικότητας. Ειδικότερα, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η απόφαση της Επιτροπής να απορρίψει την αίτησή του λόγω αυξήσεως της χωρητικότητας κάτω από το κύριο κατάστρωμα του νέου σκάφους σε σχέση με το Brendelen, είναι προδήλως εσφαλμένη καθώς λαμβάνεται ως δεδομένο ότι θα αυξηθεί η «αλιευτική προσπάθεια» του νέου σκάφους σε σχέση με το επιμηκυνθέν Brendelen.

Τέλος, η Επιτροπή προσέβαλε το δικαίωμα του προσφεύγοντος για ίση μεταχείριση. Η απόρριψη της αιτήσεως, λόγω αυξήσεως της χωρητικότητας κάτω από το κύριο κατάστρωμα του νέου σκάφους του προσφεύγοντος, συνιστά προδήλως διαφορετική μεταχείριση, που ισοδυναμεί με δυσμενή διάκριση σε βάρος του, συγκρινόμενη με τον εντελώς διαφορετικό τρόπο με τον οποίον εξετάστηκαν ορισμένες από τις αιτήσεις περί αυξήσεως της χωρητικότητας που έγιναν δεκτές με την απόφαση 2003/245, καθώς και σε σχέση με μία από τις αιτήσεις που αρχικώς απορρίφθηκαν με την απόφαση αυτή, αλλά εν συνεχεία έγιναν δεκτές με την απόφαση της Επιτροπής που κοινοποιήθηκε με το έγγραφο C(2010) 4765 της 13ης Ιουλίου 2010.

Προσφυγή της 24ης Ιανουαρίου 2011 — Verenigde Douaneagenten κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-32/11)

(2011/C 103/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Verenigde Douaneagenten BV (Ρότερνταμ, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: J. van der Meché, advocaat)

Καθής: Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— δεχόμενο τους λόγους ακυρώσεως, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί να ακυρωθεί η υπό τα στοιχεία REC 02/09 απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 1ης Οκτωβρίου 2010.

Η Επιτροπή όρισε βάσει του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92⁽¹⁾ και του άρθρου 871 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93⁽²⁾ ότι και μεν η προσφεύγουσα ενήργησε με καλή πίστη και τήρησε όλες τις διατάξεις της ισχύουσας νομοθεσίας όσον αφορά την τελωνειακή διασάφηση, πλην όμως δεν πρόκειται για λάθος των αρμοδίων αρχών και επομένως οι αρχές αυτές δύνανται να προχωρήσουν στην εκ των υστέρων είσπραξη τελωνειακών δασμών.

Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση πρόκειται για σφάλμα κατά το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 2913/92. Το εδάφιο αυτό ορίζει ότι, όταν το προτιμησιακό καθεστώς των εμπορευμάτων έχει θεσπιστεί βάσει συστήματος διοικητικής συνεργασίας με τη συμμετοχή των αρχών τρίτης χώρας, η από τις αρχές αυτές χορήγηση ανακριβούς πιστοποιητικού θεωρείται σφάλμα. Κατά την προσφεύγουσα, πρόκειται ακριβώς περί αυτού.

Επιπλέον, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι, σε περίπτωση εκ των υστέρων είσπραξης τελωνειακών δασμών, οι ολλανδικές τελωνειακές αρχές πρέπει να αποδείξουν ότι η χορήγηση των ανακριβών πιστοποιητικών οφείλεται σε εσφαλμένη περιγραφή των πραγματικών περιστατικών από τον εξαγωγέα.

Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι, κατά συνέπεια, πρέπει να συναχθεί ότι η χορήγηση ανακριβών πιστοποιητικών από τις τελωνειακές αρχές του Κουρασάο συνιστά σφάλμα υπό την έννοια του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 2913/92.

Περαιτέρω, η Επιτροπή διαπίστωσε, κατά την έρευνά της, ότι, και μεν δεν πρέπει να θεωρηθεί ότι η προσφεύγουσα ενήργησε απατηλά ούτε ότι επέδειξε πρόδηλη αμέλεια, πλην όμως τούτο δεν αποτελεί ιδιαίτερη περίπτωση και επομένως δεν δικαιολογεί τη διαγραφή.

Η προσφεύγουσα διατείνεται συναφώς ότι η περιεχόμενη στην προσβαλλόμενη απόφαση κρίση σχετικά με τη διαγραφή τελωνειακών δασμών, κατά το άρθρο 239 του κανονισμού 2913/92, δεν διατυπώθηκε εντός της προθεσμίας του άρθρου 907 του κανονισμού 2454/93. Επομένως, κατά την προσφεύγουσα, οι ολλανδικές τελωνειακές αρχές πρέπει να δώσουν ευνοϊκή συνέχεια στην αίτηση διαγραφής.

Επιπλέον, κατά την έρευνά της, η Επιτροπή δεν ακολούθησε την ορθή διαδικασία, επειδή δεν προέβη σε ακρόαση της προσφεύγουσας και δεν της παρέχευε τη δυνατότητα να γνωστοποιήσει δεόντως την άποψή της, πράγμα που κατά την προσφεύγουσα προσβάλλει το δικαίωμα άμυνας που προβλέπεται από το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επιπλέον, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι πρόκειται για ιδιαίτερη περίπτωση λόγω του ότι, για να επικαλεστεί το άρθρο 220, παρά-

γραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού 2913/92, η προσφεύγουσα χρειάζεται έγγραφα τα οποία δεν κατέχει και δεν όφειλε να κατέχει.

- (¹) Κανονισμός του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1).
(²) Κανονισμός της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 253, σ. 1).

Προσφυγή της 26ης Ιανουαρίου 2011 — Kraft Foods Global Brands κατά ΓΕΕΑ — Fenaco (SUISSE PREMIUM)

(Υπόθεση T-60/11)

(2011/C 103/42)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Kraft Foods Global Brands LLC (Northfield, Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής) (εκπρόσωπος: M. de Justo Bailey, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Fenaco Genossenschaft (Βέρνη, Ελβετία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 11ης Νοεμβρίου 2010, στην υπόθεση R 522/2010-1 και

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Fenaco Genossenschaft

Σήμα προς καταχώριση: το εικονιστικό σήμα «SUISSE PREMIUM» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 30, 31 και 42

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: το εικονιστικό σήμα «PREMIUM» για προϊόντα της κλάσεως 30.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: απόρριψη της ανακοπής.